

לחומרי למידה נוספים

המרכז הישראלי לערבית

מחברים אנשים ותרבויות

גזרת פ"ו – פ"י

גזרת פ"ו זאת היא גזרה שפה"פ שלה היא האות ואו

גזרת פ"י זאת היא גזרה שפה"פ שלה היא האות יא

גזרת פ"ו (עיקרי הכללים המחייבים אתכם)

הטיית פעלים בבניין ה-1

זמן עבר: ההטיה ע"ד (על דרך השלמים)

זמן עתיד: פה"פ נופלת עם הסוכון שמעליה, לדוגמא: **وَصَلَ – يَصِلُ** הגיע – יגיע
(אות האית"ן נשמרת עם ניקוד פתחה, פה"פ נפלה, עה"פ מנוקדת בהתאם לפועל – כרגיל, לה"פ כמו סיומת עתיד רגיל)

זמן ציווי: הציווי כרגיל נבנה על צורת העתיד. מאחר ובעתיד פה"פ נפלה, אין צורך להוסיף אלף עזר ולפיכך צורת הציווי תפתח בעה"פ, לדוגמא: **صِلْ!**
הטיית הבינוני הפועל והפועל ע"ד השלמים, לדוגמא: **وَاصِل – مَوْضُول**
צורת המצדר: קיימות שתי צורות בסיסיות: **وُضُول, صَلَّة**
שימו לב!

בצורת עתיד סביל בניין 1 פה"פ ואו חוזרת, אך מאבדת את הסוכון שהיה במקור, כמובן שהפועל מנוקד לפי כללי העתיד הסביל לדוגמא:
הפועל **وَضَعَ** בהטיית העתיד הרגיל: **يَضَعُ**, בהטיית העתיד הסביל: **يُوضَعُ**
כפי שניתן לראות פה"פ ואו הפכה להיות אם קריאה שמאריכה את התנועה דמה שלפניה.

לחומרי למידה נוספים

המרכז הישראלי לערבית

מחברים אנשים ותרבויות

גזרת פ"ו בשאר הבניינים 2-8,10:

1. בבנינים 2,3,5,6 ההטייה ע"ד השלמים

2. בנין 7 לא מתקיים בגזרה זו

ההטייה בבנינים 4,8,10

בבנין ה-4

הטיית העבר ע"ד השלמים

בהטיית העתיד פעיל וסביל (בדומה לצורת סביל בנין 1) אות האית"ן מנוקדת בדמה,

ופה"פ ואו ללא סוכון, עה"פ והסיומות נשארים אותו הדבר.

הטיית הציווי ע"ד השלמים

בהטיית הבינוני הפועל והפעול בכל הגופים הסוכון שלמעל פה"פ נופל ושאר הנטיה

אותו אות והדבר

مَوْضِح – مَوْضَح

הטיית המצדר בבנין ה-4 תמיד תהיה במשקל إِيضَاح (פה"פ עם הסוכון הופכות לאם

קריאה יא)

בבנין ה-8

פה"פ ואו נטמעת לחלוטין באות תא המאפיינת את הבניין, והאות תא מקבלת דגש.

מעבר לכך ההטייה זהה להטיית בנין 8 שלמים.

לדוגמא: إِيْصَلَّ

בבנין 10

ההטייה לאורך כל הבנין ע"ד השלמים, למעט צורת המצדר – בה פה"פ הופכת לאם

קריאה יא (בדומה למה מה שקורה במצדר בנין 4), לדוגמא: إِيْصِيْعَاب